

[Sigsgaard.]

heri, så bør han tage afstand fra undervisningsministerens forsøg på at øve indflydelse på radioudsendelserne gennem private og ikke offentliggjorte henvendelser. Altså hvis ikke Ekstra Bladet tilfældigvis havde fået fat i det, så var det jo ikke kommet til offentlighedens kendskab, at undervisningsministeren på den måde har prøvet på at få indført noget, der betænkeligt ligner censur i Danmarks radio.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Loven om radio- og fjernsynsvirksomhed bestemmer i sin § 6, at Danmarks radio er en selvstændig, offentlig institution, og i § 9, stk. 2, at radiatorådet har den endelige administrative afgørelse i sager, der vedrører Danmarks radios programvirksomhed. Disse bestemmelser sigter bl. a. til at fjerne den misforståelse, som tidligere kunne træffes — også her i folketinget — at det var kulturministeren, under hvis ressort Danmarks radio hører, som i den sidste ende var ansvarlig også for programmerne.

Kulturministeren, der i andre forhold virker som ankeinstans i forhold til radiatorådet afgørelser, har altså intet med programvirksomheden at gøre. Klager over denne kan efter behandling i radiatorådet indbringes for radio-nævnet efter reglerne i lovens kapitel 3, men ikke for ministeren.

I øvrigt kan naturligvis alle i princippet henvende sig til radiatorådet med synspunkter og klager vedrørende programvirksomheden. Dette gælder f. eks. også store, indflydelsesrige organisationer. Man kan vælge, om man vil henvende sig til rådet som sådant eller til et medlem af rådet i det håb, at hun eller han vil tage sagen op. Det er, som folketinget vil vide, netop en af det politisk sammensatte radiatoråds hovedopgaver at kanalisere og neutralisere den pression, som kan komme udefra mod Danmarks radios programmedarbejdere.

Det er med den givne ansvarsfordeling klart, at kulturministeren ikke kan tillade sig at rette henvendelse til radiatorådet i programspørgsmål. Dette bør efter min opfattelse også gælde andre regeringsmedlemmer, såfremt de ville søge at benytte deres ministerautoritet til at påvirke programpolitik-

ken. Det er dette, der efter min opfattelse ikke er sket i den foreliggende situation, også efter at jeg har hørt undervisningsministerens indlæg i dag.

Sigsgaard (VS):

Jeg takker for ministerens svar. Det var jo så tæt på at imødekomme de synspunkter, jeg har, og som en minister for radioen i hvert fald bør have, som det vel kunne være, når ministeren også søger at varetage solidariteten med sin ministerkollega.

Jeg synes, at hvis man hørte godt efter, så kunne man godt høre, hvad ministerens holdning er i denne sag, og det er jeg tilfreds med. Ellers ville det jo også have været interessant at høre kulturministeren her stå og sige, at han ikke har noget med programvirksomheden at gøre, og det er naturligvis helt rigtigt, og øjeblikket forinden høre undervisningsministeren, som har mange institutioner under sig, men ikke Danmarks radio, stå og forsvare, at hun forsøger at øve indflydelse på den programvirksomhed, som kulturministeren, ministeren for Danmarks radio, klart erkender at han ingenting har med at gøre. Det var jo ganske interessant.

Når ministeren peger på, at det jo er enhver ret at kritisere, så skal jeg ikke gå ret meget ind på det. Enhver kan se, at undervisningsministeren i denne sag ikke er enhver. Det må have en ganske særlig vægt, og derfor også medføre et ganske særligt ansvar, at sidde i en ministerstol, og man skal være meget forsigtig med at bruge en sådan magt på en sådan måde, at det kan karakteriseres som misbrug, og det mener jeg at det kan her.

Jeg vil godt føje et par tillægsspørgsmål til til kulturministeren. Er kulturministeren bekendt med andre henvendelser af samme karakter som undervisningsministerens henvendelse, altså er det en mere almindelig praksis? Findes der andre henvendelser af den karakter? Det var det første. For det andet: er det praksis, at sådanne klager sendes til dem, der er klaget over? Jeg ved, at der er sendt kopi til generaldirektøren, men er de for udsendelsen ansvarlige bekendt med undervisningsministerens initiativ?

I øvrigt kunne jeg godt tilføje, om ikke ministeren mener, at sådanne henvendelser